

Praha, Španělský sál Pražského hradu
19.4.2016

Vážené senátorky a senátoři, poslankyně a poslanci Parlamentu ČR, vážené paní náměstkyně, páni náměstci, dámy a pánové, kolegyně i kolegové, dovoluji mi abych i já Vás co nejsrdečněji pozdravil nejen jménem svým, ale i celého Předsednictva SHS ČMS.

Jak již bylo řečeno, sešli jsme se zde u příležitosti mezinárodního dne památek a sídel, ale též i z důvodu, abychom právě zde, ve Španělském sále Pražského hradu vzdali hold jednomu z českých, moravských a slezských sídel, které obdrží titul Historické město roku 2015.

Do vyhlášení vítěze této již tradiční soutěže nám zbývá ještě několik posledních okamžiků, několik posledních chvil... Pro mne je velkou ctí, že Vám mohu čekat na dnešní „zlatý hřeb“ - korunovací nejlepšího historického města pro rok 2015, částečně vyplnit svým projevem...

Této slavnostní ceremonie se pravidelně účastním od roku 2007, tedy již podesáté v řadě - a přesto již při výstupu po schodech Plečnikovou sloupovou galerií opětovně vnímám všemi smysly úžasnou a ohromující atmosféru, která je následně umocněna při vstupu do tohoto nádherného Španělského sálu Pražského hradu. Dojem je to vsutku famózní, opravdová nádhera !

Profesí jsem stavař - technik a tak o to více vnímám genius loci Pražského hradu s obrovskou pokorou, pokorou k umu našich předků a to nejen k samotnému provedení architektonicko-uměleckému, ale i s pokorou k bravurnímu zvládnutí stavby jako mistrovského díla po stránce řemeslně technické.

Vždy, když odjíždím z tohoto místa, z Pražského hradu, navečer domů s rozpaky pak sleduji oknem automobilu četné kontrastní výjevy jiných příkladů, příkladů děl soudobých nepovedených a pestrobarevných staveb, tvořící sídelní kaše metastázujících do starobylých urbanizovaných sídel, sleduji novostavbami zničená mnohá centra vesnic, chátrající stodoly, nepřirozeně nasazené vikýře do střešních plášťů, obrovská okna ve štítech návesních domků, při opravách zničené, či vůbec již neuplatňované původní detaily na fasádách domů. Všímám si vibrolisovaných betonových dlažeb položených kolem neudržovaných kaplí, sleduji poničené kostely a pourážené kříže u polních cest, vadí mi všude přítomné pivovarské, či hospodské výstrče i neomalené plochy křiklavých reklamních poutačů připevněných na čemkoliv a lákajících na cokoliv....

Projíždím českou krajinou a pokládám si otázku v čem je zakopaný pes, v čem je problém...? Proč na jednu stranu se daří památky chránit a opravovat a na druhou nikoliv? Proč tomu tak je, co nás některé vede k tomu, že děláme chyby? Proč dobré příklady druhou část společnosti dostatečně neinspirují? Je

chyba v edukačních procesech, uplatňuje se málo pobídek? A nebo nepoužíváme v dostatečné míře restrikcí? Nevím.

Dámy a pánové, přiznám se, že sám mám někdy pocit bezradnosti a zmaru z vlastní nedostatečnosti. Nedávno jsem ve svém městě prožíval takový ten zvláštní vztek, vztek na sebe samotného provázený pocitem vlastní neschopnosti. Měl jsem a mám stále černé svědomí, protože se mi, nepodařilo přesvědčit odpovědné instituce k záchraně jednoho z objektů tvořícího soubor 5-ti nemocničních pavilonů z přelomu 19. a dvacátého století, který bude odstraněn ve prospěch moderní novostavby. A tak se stane, že staré bude nahrazeno novým, mokré suchým, nevyhovující moderním... Argumentace o dědictví po předcích a jejich odkazu, ztrátě nehmotných hodnot a nevratné chybě způsobené demolicí tentokrát z mé strany a ze strany několika dalších kolegů radních, investora bohužel nepřesvědčily!

Taktéž sdělení, že původní brodský barokní augustiniánský klášter se od letošního roku, po příslušných stavebních úpravách, stane sídlem finančního úřadu - mne vyděsilo. Mnohaletý osobní sen o turistickém centru s ukázkami již dříve, do tohoto kláštera svezných barokních plastik z okolí a s více než třiceti instalovanými a za miliony korun opravenými barokními lunetovými plátny (nadrozměrných velikostí) ze života sv. Rodiny a sv. Augustina, se rozplynul jako pára nad vodou. Nepřesvědčil jsem nikoho, že sakrální duše původní starobylé stavby je na hony vzdálena funkci, jež jí bude přisouzena berním úřadem...

Dámy a pánové, omlouvám se Vám všem za regionální témata, která sem dnes, do Španělského sálu, tak úplně nepatří.

Abych však nekončil skepticky: optimistickou víru a sílu do žil jsem načerpal v rámci členství a práce v komisi, která letos objížděla a porovnávala vítěze krajských kol v soutěži O nejlepší přípravu a realizaci Programu MPR a MPZ. Smekám před všemi krajskými vítězi za to s čím se prezentovali. Ve všech sídlech jsem se setkával s nádhernými výsledky vaší práce – práce vás představitelů obcí sedících zde ve Španělském sále nalevo z mého pohledu.

Při návštěvě krajských vítězů jsem mírou vrchovatou obdivoval vaši úžasnou vůli, erudici i schopnost smysluplně pomáhat vašim památkám i úpravám veřejného historického prostoru. Moc rád se k vám někdy vrátím, abych si mohl dopřát více času si výsledky vaší svědomité práce lépe vychutnat. Ještě jednou tedy velké poděkování, jste příkladem i pro další města a sídla.

Dámy a pánové, možná si někteří vzpomenete, že jsem měl při závěru mého loňského projevu připravenou takovou malou „veselost“ -specifický dar pro pana ministra kultury Daniela Hermana v podobě kusu střepu starého kachle, jenž jsem vloni tehdy ráno, před cestou do Prahy, našel ve výkopu inženýrských sítí pokládaných

v centru Havlíčkova Brodu, v lokaci původního historického centra, které bylo v době normalizace odstraněno socialistickými buldozery z povrchu zemského plošnou asanací. Přišlo mi to před rokem poměrně příhodně-symbolické, tedy že najdu stěp symbolizující zmar velké části památkového centra našeho města, zrovna náhodou v den, kdy odjíždím do Prahy na oslavu Mezinárodního dne památek.... Historické centrum našeho města bylo před 40-ti lety bouráno i s odůvodněním na neudržitelný a havarijní stav většiny objektů historického jádra, včetně kulturních památek... Naznačil jsem v minulém roce panu ministrovi Hermanovi, že by bylo dobré kdyby ten kachel ze starých brodských kamen měli na očích ostatní ministři vlády v době, až se bude projednávat příprava rozpočtu na příští rok...

V loňském roce jsem měl připraven i druhý kachel pro paní ministryni Karlu Šlechtovou, ale nějak jsem si to na poslední chvíli rozmyslel a z kapsy jsem již stěp nevyndal. Letos jsem jej však přinesl a zároveň s jeho předáním bych chtěl paní ministryni požádat o přímluvu u vládních kolegů za státní podporu ve prospěch našich českých, moravských i slezských památek. Bylo by velkou škodou a chybou, kdyby se další historické objekty musely zbytečně odstraňovat jenom proto, že jsme se o ně, jako kulturní a vyspělá společnost, nedokázali odpovědně, řádně a včas postarat !

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost !